

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:
Hilary Minc

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Czajkowski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajm

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rusinek

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kociół

272

U S T A W A

z dnia 4 lipca 1947 r.

w sprawie zmiany dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. W dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 613) wprowadza się zmiany następujące:

1) ustęp pierwszy art. 3 otrzymuje brzmienie:

„(1) Kościoł Ewangelicko-Augsburski w Rzeczypospolitej Polskiej tworzą parafie (filiały) ewangelicko-augsburskie na całym obszarze Państwa. W skład tego Kościoła wchodzi również parafie (gminy, zbory) luterańskie i augsburskie, które należały do Kościołów Ewangelicko-Unijnych oraz Kościoła Starołuterańskiego i Ewangelickiego Kościoła wyznań augsburskiego i helweckiego, a ponadto Bracia Morawscy (Hernhuci).”

2) w art. 45 skreśla się wyrazy końcowe: „z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego”.

Art. 2. 1. Majątek ruchomy i nieruchomy parafii (gmin, zborów), wymienionych w zdaniu drugim ust. 1 art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. w brzmieniu art. 1 niniejszej ustawy, który w dniu 31 października 1946 r. znajdował się w posiadaniu tegoż Kościoła, przechodzi na jego własność. Pozostały majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa. Z majątku tego Rada Ministrów wydzieli w drodze uchwały poszczególne obiekty na rzecz związków religijnych oraz innych instytucji prawa publicznego, przekazując im całość lub część

tych obiektów na własność, bądź też pod zarząd i użytkowanie. Przy rozdziale w pierwszym rządzie uwzględnione będą potrzeby polskiej ludności ewangelickiej.

2. Postanowienia ustępu poprzedzającego nie mają zastosowania na obszarze Ziem Odzyskanych i b. wolnego miasta Gdańska.

Art. 3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach unormowanych ustawą niniejszą, a w szczególności:

a) dekret gabinetowy Króla Pruskiego z dnia 27 września 1817 r. o unii Kościołów Ewangelicko-Luterańskiego i Ewangelicko-Reformowanego,

b) ordynacja gmin kościelnych i synodów z dnia 10 września 1873 r. (Zb. u. prusk. z 1873 r. str. 417) wraz z nowelami z dnia 5 kwietnia 1874 r. (Zb. u. prusk. str. 143) i z dnia 25 maja 1874 r. (Zb. u. prusk. str. 147),

c) ordynacja o generalnym synodzie z dnia 20 stycznia 1876 r. (Zb. u. prusk. z 1876 r. str. 7),

d) ustawa o ustroju Kościoła Ewangelickiego w Prusach z dnia 3 czerwca 1876 r. (Zb. u. prusk. z 1876 r., str. 125),

e) ustawa kościelna w sprawie nadzoru kościelnego nad zarządem majątkami gmin kościelnych z dnia 18 czerwca 1892 r. (KG. V. Bl. 93 str. 9),

- f) koncesja generalna dla luteran niezłączonych z Ewangelickim Kościołem Krajowym z dnia 23 lipca 1845 r. (Zb. u. prusk., str. 516),
- g) ustawa pruska o uzupełnieniu i zmianie koncesji generalnej z dnia 23 maja 1908 r. (Zb. u. prusk., str. 155),
- h) patent cesarski z dnia 8 kwietnia 1861 r. (Dz. u. p. austr. Nr 41) i obwieszczenie b. austr. ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 15 grudnia 1891 r. o ustroju Ewangelickiego Kościoła wyznania augsburskiego i helweckiego (Dz. u. p. austr. Nr 4/1892),
- i) rozporządzenie Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 3 lipca 1920 r. w sprawie zjednoczonego Kościoła Ewangelickiego w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. Min. b. dziel. pr. Nr 35, poz. 327),
- j) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zwołaniu synodu nadzwyczajnego Ewangelickiego Kościoła Unijnego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 278),
- k) ustawa śląska z dnia 16 lipca 1937 r. o tymczasowej organizacji Ewangelickiego Kościoła Unijnego na Górnym Śląsku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 33) i ustawa śląska z dnia 10 lipca 1939 r. w spra-

wie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1937 r. (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 45),

- l) dekret z dnia 19 września 1946 r. o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304).

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Czajkowski

273

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1947 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe osób wojskowych.

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe osób wojskowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 34) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się ust. 2;
- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„(1) Żołnierzom w razie podróży służbowej lub odkomenderowania (delegacji) do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem służbowym należą się:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów przejazdu,
- 3) zwrot kosztów noclegu.

(2) Podoficerom i szeregowcom pełniącym zasadniczą służbę wojskową, nadterminowym oraz podchorążym w razie podróży służbowej lub odkomenderowania (delegacji) do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem służbowym, należy się tylko zwrot kosztów przejazdu.

(3) W wyjątkowych przypadkach Minister Obrony Narodowej może przyznać żołnierzom, wymienionym w ust. 2, należności wyszczególnione w ust. (1).“;

- 3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w art. 7 ust. 2 dekretu z dnia